

Posudek oponenta rigorózní práce – Nepřímá držba cenných papírů: dispozice, kolizní problematika, právně-politické aspekty

Téma předložené rigorózní práce je Nepřímá držba cenných papírů: dispozice, kolizní problematika, právně-politické aspekty.

Kolega Mgr. Ondřej Vondráček, Ph.D., LL.M. se ve své rigorózní práci zabývá poměrně úzkým tématem, které se týká práva cenných papírů, konkrétně pak jejich nepřímé držby a dispozice s těmito cennými papíry.

Otázka nepřímo držených cenných papírů a její právní regulace je v současné době velmi aktuální, o čemž svědčí i vypracovaná Haagská úmluva a diskuze týkající se jejího přijetí. Taktéž je otázka předmětu rigorózní práce aktuální s ohledem na rekodifikaci českého soukromého práva.

Proto lze konstatovat, že si autor vybral téma aktuální a přínosné, které je velmi zajímavé nejenom akademicky ale i především prakticky, neboť se jedná o otázku, kterou si klade jistě velká část investorů před tím, než své peněžní prostředky investuje do zaknihovaných cenných papírů, které jsou drženy přes prostředníky.

Autor svoji rigorózní práci rozdělil do třech logických celků.

V první části rigorózní práce se autor zabývá vymezením problému své rigorózní práce a pojednává obecně o dispozicích s nepřímo drženými cennými papíry. Tuto část autorovy rigorózní práce lze označit za klíčovou. Na straně 21 autor definuje samotný převod nepřímo drženého cenného papíru, což je dále pro jeho práci klíčové. Dále zde autor na str. 26-27 uvádí způsoby převodu dle Úmluvy Unidroit, když správně zmiňuje i otázky insolvenčních řízení. V této souvislosti je také důležité pojednání na str. 40 o vypořádání prostřednictvím DVP (delivery versus payment), což má právě účastníky transakce chránit před insolvenčním řízením.

V této části rigorózní práce autor velmi dobře popisuje způsoby převodu nepřímo držených cenných papírů ve vybraných právních řádech, přičemž se zaměřuje na rozdíly mezi kontinentálními právními řády a common law. Autor se v této části rigorózní práce zabývá i postavením a úlohami subjektů plnících roli centrálního deponitáře ve vybraných právních řádech.

Ve druhé části své rigorózní práce se autor zabývá kolizní problematikou dispozice s nepřímo drženými cennými papíry. V této části se autor věnuje především rozboru tzv. Haagské úmluvy (Úmluva z 5.července 2006 o rozhodném právu ohledně určitých práv k cenným

papírům drženým přes prostředníka). Autor se pak následně zabývá souladem/nesouladem kolizních ustanovení vybraných právní řádů s právní úpravou dle Haagské úmluvy. V této části se autor věnuje také kolizním ustanovením českého právního řádu. Lze ocenit jeho popis právní úpravy týkající se volby právního řádu ohledně zástavy cenného papíru, kdy autor právní úpravu i velmi správně okomentoval (str. 261). Dále je potřeba v této části velmi ocenit autorův závěr, že definici místa evidence je potřeba v kontextu českého právního řádu vykládat v souladu s Haagskou úmluvou (str. 265).

Ve třetí části rigorózní práce se pak autor zabývá obecně právně-politickými aspekty nepřímé držby cenných papírů. Ohledně této části rigorózní práce lze uvést, že autor pravděpodobně vychází z premisy, kterou však nijak nedokládá, že cenné papíry, jejichž konečné vlastníky je obtížné právně jasně identifikovat, jsou zneužívány k trestně-právním účelům. Nejvíce tento závěr zaznívá na str. 275 rigorózní práce. Autor se dále v této části zamýšlí nad možnou transparentní regulací nakládání s cennými papíry a popisuje úpravu této otázky ve vybraných právních řádech.

Obecně lze uvést, že se autor v předmětu své rigorózní práce skutečně výborně orientuje a to nejenom po stránce právní ale i faktické. Dále lze vyzdvihnout autorovu komparatistickou práci s jednotlivými právními řády, kdy se mu dle mého názoru podařilo výborně vystihnout rozdíly mezi jednotlivými právními úpravami s ohledem na předmět rigorózní práce.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně, nemám vážnějších výhrad. Musím však poukázat na překlepy, které se v práci objevují (např. str. 41 pozn. 105 – „jeve“ či str. 224 – „n2kolika“). V odborné vědecké práci by se podobné překlepy objevovat neměly.

Rozsah rigorózní práce – 318 stran považuji za více než dostatečný.

Taktéž výběr literatury považuji za dostatečný – a to jak literatury domácí, tak i literatury zahraniční.

V rámci obhajoby své rigorózní práce by se měl autor vyjádřit k následujícím otázkám:

- Jaký má význam pro předmět, kterým se zabývá rigorózní práce, že dojde v novém občanském zákonu ke změně systematického dělení cenných papírů?
- V jakém stadiu je přijetí (podepsání dle pravidel Haagské konference) Haagské úmluvy ze strany České republiky?

Závěr:

V předložené rigorózní práci se dle mého názoru autorovi výborně podařilo analyzovat základní otázky související s právní úpravou nepřímé držby cenných papírů.

Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě a jsem toho názoru, že tato práce je způsobilá obhajoby. Pokud bude práce úspěšně obhájena, doporučuji udělení akademického titulu JUDr.

V Praze dne 18.1.2013

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva

JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.